

af disse ikke vedtagne Forslag. Der var Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat, Forslaget om Ejendomsskyld, Forslag om Afløsning af Tiende, Forslag om den kommunale Beskatning, Forslaget om Lønning af Statsbane-Funktionærerne, der var Statsbanernes Takster, Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen, Lovforslaget om den borgerlige Retspleje, Forslaget om Strafferetsplejen, Forslaget om Retsafgifter, Forslaget om Brandpoliti paa Landet og alle Kirkelovene. Det var saaledes ikke rene Bagateller, som det ikke lykkedes at gennemføre den Gang. Disse Forslag kan i Betydning godt sættes op ved Siden af dem, som det ærede Medlem mente det var et saadant Nederlag for Regeringen ikke at kunne faa gennemført i den første Samling, i hvilken den sidder. Og naar Venstre sad med saa mange Medlemmer, som de dagjorde, 76 plus de 15, der var mere end villige til at hjælpe Venstre, skulde man dog tro, at Partiet ganske anderledes maatte kunne udrette noget i sin første Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa Forslaget om borgerlig Straffelov. Han roste Justitsministeren for dets Udarbejdelse og erklærede, at det var et dygtigt Arbejde, men alligevel skulde Regeringen haanes for, at heller ikke den Sag blev gennemført. (N. Neergaard: Nej, det undtog jeg udtrykkeligt). Naa, det blev undtaget. Jeg skal nævne en anden Ting, som har Berøring dermed. Et af de Forslag, den første Venstregering forelagde, var Retsplejelovforslaget, men til Trods for, at Venstre stadig havde Magten — vi havde først et Venstreministerium af 24. Juli 1901, Ministeriet Deuntzer, dernæst Ministeriet J. C. Christensen af 14. Januar 1905, det andet Ministerium J. C. Christensen af 24. Juli 1908, Ministeriet Neergaard af 12. Oktober 1908, Ministeriet Holstein-Ledreborg af 6. August 1909 og Ministeriet Berntsen af 5. Juli 1910 — til Trods for, at vi havde denne megen Dygtighed, Indflydelse og Evne til at faa gennemført store Ting, lykkedes det alligevel ikke at faa Retsreformen endeligt gennemført, før det radikale Ministerium kom til Magten. Naar man selv bor i et saadant Glashus, synes jeg ikke, det klæder, selv ikke det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at optræde overfor det første socialdemokratiske Mini-

sterium saaledes, som det ærede Medlem er optraadt i sin Ordførertale her i Dag.

Enhver, der har hørt, hvad jeg her har sagt, vil dog være klar over, at det nuværende Ministeriums Gerning og Virksomhed i denne Vinter fuldt ud taaler Sammenligning med det første Venstreministeriums Virksomhed. Der er i indeværende Vinter forelagt 143 Regeringslovforslag, af disse er der i Øjeblikket gennemført 73, og selv med al den Velvillie, vi kan vente os fra Venstres og de Konservatives Side, tør vi maaske dog haabe paa, at Tallet inden vi gaar fra denne Rigsdagssamling, vil ligge omkring 85. Det vil altsaa sige, at 59—60 pCt. af Lovforslagene er gennemført, medens Tallet for Venstre var 66 pCt. Men dermed er jo ikke nævnt alt det Arbejde, der er udført under Ministeriets Ledelse i denne Samling; for adskillige af de Lovforslag, som er blevet forelagt, er jo blevet saaledes bearbejdet i de Udvalg, de er henvist til, der er arbejdet saaledes med dem, skaffet Oplysninger og forhandlet om dem, og vi har nærmet os saa meget til hinanden, at der er det bedste Haab om, at vi i den kommende Vinter, naar vi begynder Arbejdet ret snart, vil kunne faa adskillige af disse Lovforslag gennemført. Jeg skal nævne en ganske enkelt Ting, som jeg har haft den Ære at beskæftige mig med. Det er Spørgsmaalet om de nye Ejendomsskatter, Grundskylden. I Udvalget om dette Lovforslag har vi indsamlet et meget stort Materiale, og det er kun den knappe Tid, tror jeg, der hindrer os i at faa denne Sag gennemført. Jeg er sikker paa, at hvad der gælder for dette Spørgsmaals Vedkommende, gælder ogsaa med Hensyn til mange andre af de Spørgsmaal, der er blevet forelagt her i denne Samling. Det er derfor, synes jeg, med fuld Ret, jeg siger, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er fuldkommen uretfærdig overfor den socialdemokratiske Regering, navnlig naar man sammenligner, hvorledes Venstre var stillet, da det kom til Magten, og hvad Venstre formaaede at gennemføre, straks efter at det var kommet til Magten.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sang jo med i det samme Kor som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. I Virkeligheden tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard, set fra sit Synspunkt, var skuffet